

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

La fiecare coborâre a Mea cuvânt pe pământ Eu, Domnul, trebuie să Mă vestesc cine sunt. Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega și sunt Cuvântul Tatălui Savaot peste pământ și grăiesc din văzduh și stau pe scaun de heruvimi, iar serafimii cântă imnul slavei Domnului: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Tatăl Savaot, și Fiul Său Cel Unul născut dintr-Însul, și Cuvântul Duhului Sfânt; plin este cerul și pământul de mărirea Lui! Amin.

Numai cei ce au în ei lumina, numai ei sunt cei care Mă cunosc și Mă primesc în acest cuvânt, căci Eu sunt lumina lumii când am cuvânt de cuvântat, când am cum să cuvintez peste pământ și să-Mi fie scris cuvântul și să fie împărțit apoi. La fiecare coborâre a Mea ar fi să-l fac pe tot omul să înțeleagă calea Mea cea de azi, mersul Meu și cuvântul Meu așezat de gura Mea pe pământ și în cartea sa, ca să fie scris și cunoscut numele Meu și cuvântul Meu. Cobor cuvânt, cobor pe nori și cuvintez din văzduh, iar norii slavei Mele Îmi sunt acoperământ când glasul Meu se face auzit ca să-Mi fie scris cuvântul, iar rădăcina lui este în Mine.

Mă fac carte pe vatra neamului român și-i grăiesc lui grăirea Mea cea de azi, căci stau în mijlocul lui de mai bine de cincizeci de ani și am un popor care-Mi deschide glasului Meu și îl așează în cartea sa, iar cartea aceasta este mare atât prin Duhul care o așează pe ea pe pământ, cât și prin multul ei cuvânt, cum n-a mai grăit Domnul mai mult în vremile de până acum.

O, neam român, dacă atâtea cărți scriu oamenii pe pământ și-și pun numele pe ele, Eu, Domnul, Eu, Cel ce am făcut cerul și pământul, trebuie și mai mult să Mă fac carte și să Mă împart oamenilor. Nu da pe seama omului cuvântul gurii Mele! Să nu faci aceasta, neam român! Tot cel ce are în el lumina va cunoaște că Dumnezeu este cuvântul acesta. Eu sunt lumina lumii, și tot omul care Mă are în el Mă iubește și Mă așteaptă și Îmi deschide când Mă descopăr lui, și se așează la masa cuvântului Meu și Mă primește și Mă face faptă în el și se hrănește din gura Mea, iar Eu Mă scriu cu el în cartea Mea cea de azi, în cartea mărturiilor, carte care Îl așează pe Domnul cuvânt pe pământ.

Mă scriu cu tine în cartea cea de azi a cuvântului Meu, care vine cu norii, o, neam român, căci așa este scris că vin. Dacă tu nu dai de cuvântul Meu, care grăiește cu tine din nori, dacă tu nu te lași cuprins în grăirea Mea cu tine, aceasta nu Mă oprește să grăiesc peste tine cuvântul Meu. Taina Mea cu tine în zilele acestea este de la Tatăl scrisă să fie, iar Eu ascult de El. Mi-a așezat Tatăl pe pământ locul în care Îmi așez cuvântul în carte, ieslea coborârii cuvântului Meu pe pământ, și Mi-am îngrădit-o ca să fie a Mea și să stau în văzduhul ei cuvântând, iar cei așezați de Mine la veghe sunt cei ce aud glasul Meu și-Mi așează cuvântul în cartea sa.

E zi de duminică și Mă scriu în carte cu sărbătoarea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, am așezat pe vatra neamului român crucea de temelie și piatra de sub ea pentru zidirea Sfintei Sfintelor, locașul cel așezat de cuvântul Meu ca să fie pe pământ și să însemnez cu el locul coborârii Mele în cuvânt, și sătuțul cuvântului Meu cel de azi. În acest sătuț Mi-am așezat slava Mea cea de la sfârșit de timp și M-am strâns aici cu poporul cel rămas pe urma strigării Mele după om, ca să vină la Mine omul și să-i dau de lucru la calea venirii Mele și să-i dau plată slava Mea, cuvântul gurii Mele, învățătura împărăției cerurilor pentru cei ce se fac moștenitorii ei.

O, neam român, Mă doare mult, Mă doare adânc în Mine pentru tine în zilele acestea. Mă strâng cu Tatăl și cu sfinții deasupra ieslei coborârii cuvântului Meu și-ți dau din gura Mea, chiar dacă tu stai departe de sfatul Meu de peste tine, dar să știi că lucrează cuvântul Meu dacă este el grăit. Am de nimic în tine minciuna cea ivită din întuneric și toată lucrătura ei cea stricăcioasă mult. Rostesc peste ea și-i spun să se ascundă la locul de unde se naște ea și să strice acolo, și nu

în altă parte, căci Eu, Domnul, stau cu slavă mare de veghe peste pământul român și-Mi curăț calea, căci calea Mea este pământul român și ieslea cuvântului Meu cea din mijlocul lui.

Dau să te scot de sub robia minciunii care s-a năpustit peste tine acum, neam român. Le spun cu cuvântul gurii Mele celor ce au năpustit în zilele acestea să lovească scaunul de veghe și pe cârmaciul de pe el, neam român, și le spun lor așa:

Luați aminte la cuvântul lui Dumnezeu, care grăiește acum peste voi, îndreptându-se spre voi! Nu puteți să vă ascundeți sub necredință sau sub urechi astupate când Eu grăiesc peste voi și trimit spre voi prin îngeri grăirea Mea. Rămâne scris între Mine și voi cuvântul acesta și vă spun prin el că vă judecă pe voi cartea Scripturii, pe care ați ținut mâna când ați jurat înaintea Mea și a neamului român că veți fi drepti, și ați spus fiecare din voi: „*Așa să-mi ajute Dumnezeu!*”. Și iată ce ați făcut voi, căci n-ați ajutat, ci ați dărâmat și ceea ce a fost zidit până acum. Ați făgăduit că veți fi drepti și v-ați însemnat cu semnul crucii Mele, și iată, vă judecă pe voi acum legea dreptății și cuvântul jurământului făcut pentru ea, căci este scris în lege: «*Să nu mărturisești strâmb, să nu furi, să nu iei ceea ce este al aproapelui tău!*», iar voi ați greșit față de toate acestea. Vă judecă acum pe voi puterea sfintei cruci, crucea pe care am stat Eu răstignit ca să-i dau omului pildă de supunere și de umilință și de răbdare și de iertare și de iubire și de biruință prin cruce. Înpăimântați-vă acum de ceea ce ați săvârșit împotriva dreptății și împotriva neamului român! Și iată, nu dați încă să vă opriți din săvârșirea răului pus la cale pe hoște ca să loviți mersul acestui neam, din care și voi vă trageți.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare Născătoarea de Dumnezeu, vă spun vouă în zi de odihnă a Domnului în cer și pe pământ: Voi ziceți că stați să judecați toate în numele poporului român, dar v-a spus vouă poporul român să alungați pe conducătorul lui de la locul cârmei și al veghii cea pentru el? O, iată ce ați făcut! V-ați adunat în numele lui și ați săvârșit nelegiuire mare, după ce ați mințit mult acest neam, și veți cădea prin ea dacă nu vă veți cuminti de acum. O, unde vreți voi să duceți pașii poporului român? La suferință și la robie sub mâna voastră vreți să duceți acest neam? O, cine v-a învățat pe voi să săvârșiți nelegiuirea aceasta? V-ați ascuns pentru sfatul cel rău dintre voi și ați dat apoi să-l lucrați și să-l așezați în locul cărții judecății, cartea țării. Vai vouă! Vai vouă acum! Opriți-vă, rostesc Eu, Domnul, vouă!

O, cum de ai uitat tu, neam român, ce ți-a făcut ție mereu această ceată de oameni din unii în alții, și care mint în numele tău și înaintea ta, ducându-te cu vorba că-ți sunt ție binefăcători? Te-am strigat mereu, popor român, și am dat să te scol la veghe și ți-am grăit blând, căci ochiul Meu vedea nelegiuirea cea în ascuns lucrată ca să lovească ea în tine, ieșind din ascuns cu lucrarea ei. Te-am strigat să Mă auzi, dar ai primit cu nepăsare strigarea Mea la tine. Eu, Domnul, încă te strig, mai mult ca oricând te strig acum, căci viața ta este supusă sub ispită grea acum. Voiesc să-ți dau salvare, voiesc să-ți păzesc pașii de robie, căci dau iar să te robească cei ce-și vor slava lor. Te mint cu putere aceștia, fiu român. Privește-i bine ca să-i vezi și ca să înțelegi. Voiesc să trezesc dintre ei, ca nu cumva să-și semneze cu mâna lor pieirea cea rușinoasă, căci le voi cere greu răspuns pentru tot ce au săvârșit și au stricat ei în zilele acestea, că în puține zile au stricat mult de tot, și zile de doliu pentru cer sunt aceste zile. Eu, Domnul, prețuiesc mult pământul român și neamul de pe el și lucrez mult cuvânt peste el, iar cei din cer așteaptă răscumpărarea lor prin cei urmași lor, prin cei drepti cu inima și cu fapta și sfinți cu viața lor.

Rostesc cuvânt mare și spun celor ce au săvârșit fărădelegea prin duhul minciunii lor peste neamul român: Dați înapoi acum! Trageți-vă înapoi! Eu, Domnul, rostesc acest cuvânt peste voi. Ocrotiți-vă viața și umiliți-vă și pocăiți-vă și cereți iertare la Dumnezeu, și cereți neamului român iertare pentru stricăciunea pe care ați făcut-o peste el! Fiți înțelepți și faceți-vă drept socoteala acum, după ce atâta vreme v-ați zbatut să puneți mâna pe putere și să dați din calea voastră pe cei ce veghează drept pentru neamul român. Lăsați armele jos, lăsați răzvrătirea, căci

armele voastre sunt minciuna și ura. Ajunge! Și dacă nu veți da să ascultați așa, voi veți vedea. Eu, Domnul, am grăit peste voi acest cuvânt. Amin.

Și încă vă mai spun și vă mai vestesc. Vine primăvara, ies ghiociei. Nu puneți voi gheață peste ei, căci soarele vine și gheața se topește și vin ghiociei și ies la iveală, iar voi nu-i doriți să vină, căci nu-i iubiți, că nu iubiți primăvara și pe vestitorii ei și facerea ei cea de la Dumnezeu peste acest neam. Vine primăvara și îmbracă în veșmântul ei cel nou fața pământului român. Dacă aveți trecutul urât și fără dragoste de adevăr și de Dumnezeu în voi, pocăiți-vă acum, căci nu puteți voi să fiți ghiociei. Numai primăvara îi aduce pe ei cu ea, iar voi umiliți-vă, fiilor, căci aveți inima cuprinsă de gheața urii de frate, în vreme ce iubiți și lucrați minciuna ca să biruiți prin ea pe frații voștri mari și mici ca să fiți voi mari peste ei, dar prin trădare și prin minciună n-a biruit nimeni între cer și pământ de partea lor până în sfârșit.

Și acum, Eu, Domnul, pun în lucru mult și sfânt toate puterile cerești și oștirile lor, căci dragostea Mea pentru neamul român este mare, și voi avea tot mai mult grijă de el, căci Tatăl Mi l-a dat ca să așez în mijlocul lui slava Mea cea de la sfârșit de timp și pe poporul cuvântului Meu, pe fiii cei stătători înaintea Mea pentru cuvântul Meu cel de azi, care vine și se face cărare pe pământ acum în mijlocul neamului român. Amin.

Mă las acum în sfat cu tine, popor al cuvântului Meu. În ziua aceasta stau în mijlocul tău cuvânt pentru sărbătoarea de punere a pietrei de temelie a Sfintei Sfințelor Mele, a grădiniței cuvântului Meu și al chivotului zidit pe ea în anul 1991 de la nașterea Mea pe pământ, la 7499 de ani de la facerea lumii, așa cum am pus să fie scrisă pe piatră pisană acestui așezământ sfânt acum douăzeci și unu de ani. Îmi mângâi duhul îndurerat și privesc peste ziua aceea de început ceresc și așezat la vedere apoi, și puțin înțeleasă este taina ei. Mă strâng cu voi, cei rămași cu Mine și cu cei din cer la masa de cuvânt a acestei zile de sărbătoare și de biruință a Mea și a mersului Meu cel de azi prin trâmbița Mea Verginica și prin urmașii ei apoi, prin cei credincioși Mie și ei și planului Meu ceresc peste pământ.

Mă mângâi cu voi, fiilor care ați rămas cu Mine sub greul crucii venirii Mele, căci Duhul Meu este numai mângâiere, și tot așa și caută prin lucrarea lui. Eu prin mersul Meu cu voi am ridicat un popor nou, iar mersul cel pentru grija de el este greu, fiilor, ca și grija pentru mersul lucrării cuvântului Meu peste pământ, și pe care cu voi îl port. Vă binecuvintez acum duhul acestei zile de praznic. Îl binecuvintez aici și de aici pe arhiereul Meu cel de azi, pe cel pe care l-am avut aici martor acum douăzeci și unu de ani și am rostit prin gura lui cuvântul sfințitor pentru punerea pietrei de temelie și al zidirii apoi pe ea a Sfintei Sfințelor Mele, al locului Meu de grăire pe pământ. L-au închis pe el apoi mai-marii lui de peste el, iar el a ascultat așa de atunci și până azi. Privesc la el cum se adună cu duhul și cum privește ziua aceea și se roagă să-l iert pentru neputința lui, pentru slăbirea lui cea mare, și se roagă să am grijă de el, și fiori îl prind la suflet la amintirea cea de atunci. El are lumina în el, iar lumina înseamnă dragostea de Dumnezeu, care îl ajută pe om să-L cunoască pe Domnul când vine Domnul spre el. Dragostea de Dumnezeu l-a ajutat pe Avraam să Mă cunoască atunci când Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt S-a apropiat să-i fie oaspete la masa lui, la masa cuvântului lui Dumnezeu cu Avraam. Așa este cu fiecare om care-L cunoaște pe Domnul prin dragostea lui când vine Domnul spre el ca să i se descopere lui cu pasul Lui între oameni, cu duhul proorociei, prin care Domnul grăiește pe pământ.

Binecuvintez dragostea de Mine a arhiereului Meu Irineu, martorul Meu cel credincios în ziua când am rostit prin el binecuvântarea așezării pietrei de temelie a noului Meu început de biserică sfântă și curată și mult lucrătoare ea prin cuvântul proorociei, cuvântul Meu de peste ea, iar dragostea acestui fiu uns aici cu ungere mare și tainic lucrătoare, să se înmulțească în el și să se desăvârșească ea pentru slava Mea, ori de câte ori cuvântul lui Mă slăvește pe Mine din loc în loc acolo unde el acum păstorește peste fiii neamului român. Dragostea Mea pentru el e mare peste el, căci l-am numit atunci cu nume mare, iar cei numiți sunt cei ocrotiți, sunt cei ce iubesc pe Domnul prin lucrarea cea din ei cu care ei cunosc pe Domnul și se închină Lui și fac lucrarea

Lui în mijlocul strâmtorării de pe pământ, așa cum Eu, Domnul, am lucrat cu arhiereul Meu mar-tor al cuvântului Meu cel de azi, acum douăzeci și unu de ani. Amin.

Aș sta cu tine în sfat, poporul Meu. Cuvântul Meu de peste tine veghează peste tine, fiule. O, veghează și tu pentru împlinirea lui. Vreau să-ți dau povețe, căci este nevoie de povață multă. Te privesc mereu, iar privirea Mea este ocrotitoare peste tine. La toți cei ce s-au alipit ca să fie cu poporul Meu, Eu, Domnul, le-am dat mâna ca să-i ridic și le-am deschis să intre, și le spun Eu acum la toți așa:

V-am făcut duios și frumos primirea când v-ați ales din veacul lumii desfrânate și ați venit la Mine ca să fiți ai Mei, o, fiilor. Să știți, măi fiilor, că numele de creștin este scris altfel în cer față de cum este el scris pe pământ. Creștinul își dovedește acest nume prin viața lui de creștin, iar altfel nu este acest nume peste el. Cel ce vine la Mine este cel ce-și alege viață cu călăuză peste el. Aceasta înseamnă să vină omul la Mine și să fie al Meu, iar dacă el vine și este încă al său, cum se mai cheamă că vine el la Mine?

O, fiilor, cel ce vine la Domnul trebuie călăuzit apoi și nu trebuie să se mai călăuzească sin-gur. Dacă însă lui nu-i place așa, își ia singur libertatea de a ridica nemulțumiri și cărtiri și face grea calea Domnului spre el ca să călăuzească Domnul pașii lui.

Iată durerea Mea! Când n-am cum să-l călăuzesc pe cel ce vine la Mine încep durerile, la el într-un fel și la Domnul în alt fel, iar răbdarea Mea crește odată cu durerea ei; și pe câtă bucurie s-a făcut în cer pentru întoarcerea unui om căzut din Dumnezeu, pe atâta durere se schimbă ea de la cel ce ridică nemulțumiri Celui ce l-a primit pe el de la moarte la viață când a venit cu pașii lui spre Dumnezeu. O, iată de ce trebuie Eu să călăuzesc pe tot fiul care s-a dat Mie când a venit ca să-i deschid lui!

Fiți creștini cu fapta și cu inimă mare, voi, cei ce v-ați alipit cu fiii poporului Meu, căci cru-cea Mea cea de la om nu se mai sfârșește, iar omul Mă scoate dator și-Mi pregătește cruce mereu, iar Eu am încă de răbdat și de purtat și de așteptat.

O, fiilor, să nu se simtă bine unii cu alții cei ce stau în numele Domnului împreună ca fii ai acestui popor, ci să se simtă bine cu Domnul cei ce se unesc pentru El. Aceasta Îmi este așteptarea, de la care dau să găsesc și să am mângâiere. Amin.

Binecuvintez peste voi această zi de sărbătoare și de pomenire a lucrărilor Mele din zilele cele de apoi, o, fiilor de la izvor. M-am scris în carte cu însemnarea acestei zile și cu sărbătoarea ei în zi de duminică. Amin.

Binecuvintez încă lucrul cel pentru săvârșirea sălii de nuntă sub cortul alb, sub care Eu, Domnul, Mă strâng adesea cu popor credincios în sărbători ca să-i dau lui din gura Mea, iar el să-Mi dea viața lui, apropierea lui de inima Mea, petrecerea lui cu Mine aici, în locurile cele binecuvântate pentru venirea Mea cuvânt peste pământ. Vă întăresc mânuțele și picioruțele și tot trupul, fiilor, iar voi întăriți-vă unii pe alții în dragostea de Dumnezeu, căci Eu vă dau cerul de ajutor ca să lucreze cu voi sub greul Meu de peste voi, căci Mi-e milă de voi.

Stați cu inima în inima Mea. Stați cu duhul minții voastre în Duhul Meu, ca să gândim la fel, fiilor! Toată mișcarea ființei voastre să vă fie în Dumnezeu. Tot ce faceți și sunteți voi, să fiu Eu, și nu voi, să fiu Eu, fiilor, căci Eu sunt Cel ce sunt. Să fiu Eu, iar voi să fiți în Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, stai cu mânuțele ridicate în zilele care au mai rămas până la ziua întrebării pusă de cei ce au săvârșit fărădelege mare, lovind cu ură peste locul veghii cel pentru paza și ocrotirea neamului român. Cere tu la Dumnezeu așezarea la locul cârmei a celui alungat de la veghe, și cere suflarea Duhului Sfânt peste poporul român, și cere, fiule, biruința Domnului împotriva fiilor minciunii, a celor din mijlocul neamului român și mersul lor spre umilință, iar Eu, Domnul, îți voi aduce bucurie și mângâiere pentru ascultarea ta, pentru dragostea ta, care lucrează la cuvântul Meu, căci cuvântul Meu este dragoste, este dragostea Mea cu cei ce îl iubesc pe el așa cum iubesc Eu, așa cum iubește Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2012